

MANIFEST VOOR DE EENHEID

Voor de verdediging van de federale sociale verworvenheden van de werknemers
Voor de verdediging van de federale eenheid van het FGTB-ABVV en alle syndicale organisaties
Voor een solidariteit tussen alle werknemers van het land tegenover het patronaat
Voor een echte eenheidsactie als dam tegen de pogingen tot « communautaire opsplitsing »

Dat de grote politieke inzet van de verkiezingen van 10 juni een "communautair" conflict zal zijn tussen Vlaanderen en Wallonië, is een leugen.

Zo wenst bijvoorbeeld de FEB, vertegenwoordiger van het Belgische patronaat, net zoals UNIZO voor Vlaanderen, dat de werkloosheidsvergoedingen zouden beperkt worden in de tijd. Dit is dus duidelijk een eis van het HELE patronaat.

De vakbonden hebben de ware inzet goed ingeschat : het gaat hier niet over een «communautair» dossier, maar wel degelijk over een patronale eisenbundel.

Als spreekbuis van alle werknemers van het land, zowel Vlamingen, Walen als Brusselaars, hebben de vakbonden zich sterk gekant tegen de regionalisering van de sociale verworvenheden.

Het ABVV verklaart in haar argumentatie tegen deze regionalisering :

«Wij stellen vast dat sommigen nieuwe stappen willen zetten in de regionalisering van bepaalde bevoegdheden. De bevoegdheidsafbakening tussen het federale niveau en de gewesten en gemeenschappen is een verantwoordelijkheid van de politieke overheid.

Maar er zijn drie materies die ons direct aanbelangen omdat ze de federale solidariteit waarborgen waarvan we duidelijk zeggen dat die federaal moeten blijven. Er kunnen geen toegevingen gebeuren m.b.t. : de wet van 1968 m.b.t. de paritaire comités en de collectieve arbeidsovereenkomsten ; het arbeidsrecht ; de sociale zekerheid.»

Het ABVV heeft bovendien gelijk als ze stelt dat de eerste slachtoffers van deze vorm van regionalisering, die warm wordt aanbevolen door de leiders van de Vlaamse partijen, ... de Vlaamse werknemers zelf zullen zijn.

Het bewijs : één van de inspiratiebronnen voor degenen die de regionalisering van het sociaal recht verafgoden is het manifest van de groep *In De Warande* «Voor een zelfstandig Vlaanderen in Europa». In dit manifest zijn de eerstgeviseerden overduidelijk de Vlaamse werknemers. Het document heeft het gemunt op hun «hoge lonen» en de «hoge sociale lasten», het welzijnsniveau dat «individuen ertoe aanzet hun inspanningen te beperken», de gezondheids- en pensioenuitgaven, enz.

En na de Vlaamse werknemers, zal het de beurt zijn aan de werknemers uit Wallonië en Brussel !

In De Warande verwijst ook naar «Europa», met name de Europese Unie. Maar wat zegt de Europese Unie ? «De Lidstaten moeten hun economische stimuleringsmaatregelen versterken, onder andere door een vereenvoudiging van de fiscaliteit en een vermindering van de niet-loonsgebonden arbeidskosten» (richtlijn n° 15 van de Europese Commissie).

Wat de Europese Commissie «niet-loonsgebonden arbeidskosten» noemt, zijn eigenlijk de sociale bijdragen die de Sociale Zekerheid financieren.

Welnu, al jarenlang zijn de patronale bijdragen (die in principe indirect loon vormen) aan de sociale zekerheid in voortdurende daling. In 2006 ging het over een bedrag van 6 miljard euro, oftewel 11,3% van het budget van de sociale zekerheid.

Uit allerlei hoeken (studie van het Centrum voor Sociaal Beleid van de Universiteit Antwerpen, studies van het ABVV, enz.), werd reeds vastgesteld dat men van ons medewerking verwacht in de afbouw van de sociale bescherming van voornamelijk invaliden, gepensioneerden en werklozen.

Het excuus voor dit graaien in de pot van de sociale zekerheid door de werkgevers, is dat men ondernemingen «competitiever» moet maken. Maar wie kan beweren dat dit al één enkele job opgeleverd heeft ?

Een zogenaamd «werkgelegenheidsbeleid» gebaseerd op deze «competitiviteit », is meer dan gekend door de werknemers van bijvoorbeeld VW en Opel, zij wáren bij de meest «competitieven» !

En men wil ons nu verplichten om nog verder door te gaan op deze weg ! Voor de werknemers, voor de bevolking, is dit onaanvaardbaar.

De arbeidskosten verlagen, zoals de Europese Unie eist, is de echte reden van deze sociale achteruitgang.

Men moet vaststellen dat alle partijen aan de macht en kandidaten 'die er voor gaan' hetzelfde doel van arbeidskostverlaging nastreven. Ze willen de vermindering van de sociale bijdragen dus nog verder doordrijven, een regionalisering is de beste manier om dat te realiseren.

Voor sommige partijen is dit een normale zaak. Maar is het even makkelijk aanvaardbaar voor de leiders van SP.A en PS ? Hebben de werknemers niet het recht om van SP.A en PS te eisen dat ze hun fundamentele sociale rechten verdedigen in plaats van de eendracht te verdelen als het gaat over het al dan niet volgen van de sociale afbraak-politiek van Verhofstadt ?

Degenen die vandaag al de genoemde maatregelen willen opleggen via regionalisering weten dat ze hun

doel nooit zullen bereiken zonder het doorbreken van de eengemaakte kracht van de 3 miljoen vakbondsleden.

De vakbonden functioneren op federaal niveau om de verworven rechten voor heel het land te waarborgen. Wat zal er morgen van deze eendracht overblijven als het ene na het andere recht geregionaliseerd wordt ? In dat geval komt zelfs de toekomst van de vakbondswerking in gevaar.

Om al deze redenen achten wij het noodzakelijk een grote federale, syndicale manifestatie te organiseren nog vóór de vakantie en nog vóór de zware en risicovolle politieke onderhandelingen starten.

Het gaat erom een krachtsverhouding op te bouwen, en met het ABVV te zeggen :

- de collectieve arbeidsovereenkomsten van de sectoren moeten nationaal blijven
- hetzelfde arbeidsrecht moet van toepassing zijn op alle werknemers van het land
- de sociale zekerheid, waaronder de werkloosheidsuitkeringen, gezondheidszorg, kinderbijslag en pensioenuitkeringen, moet een bevoegdheid blijven van de federale Staat

Een grote syndicale manifestatie is een goede manier om aan de politieke leiders te zeggen : jullie hebben het recht niet om de federale eenheid van onze sociale zekerheid en onze sociale rechten onderuit te halen. Dit zijn verworvenheden van de werknemers. Zij behoren enkel hun toe.

Wat er morgen ook gebeurt, wij zullen nooit aanvaarden dat onze sociale rechten ontmanteld worden. We roepen dus op tot waakzaamheid, en de beste manier om dit in de praktijk te brengen is zich verenigen.

Daarom stellen wij aan de ondertekenaars voor zich op basis van voorliggend Manifest te verenigen in een «*comité voor de verdediging van de eenheid van het ABVV en van de federale sociale verworvenheden*», in het kort «*eenheidscomité*».

Dit Manifest werd gelanceerd tijdens een Strijd-conferentie die plaatsvond op 5 mei 2007 te Brussel.

Ik teken dit Manifest : (goed leesbaar invullen aub)

Naam, voornaam :

Straat en nummer :

Postcode :

Gemeente :

Organisatie/functie :

E-mail :

Telefoon :

GSM :

Contactpersoon voor het terugzenden van uw handtekening, bijkomende informatie, exemplaren van het Manifest, enz :
Yves Eeckman, coördinator van het eenheidscomité, Georges Raeymaekersstraat 13, 1030 Brussel
yves.eeckman@skynet.be – GSM : 0497 99 02 54

ONDER DE EERSTE ONDERTEKENAARS : Eddy BAERT, Afgevaardigde ACOD Iris; Rudi Berthels, Afgevaardigde BBTk Nationale Suisse; Emile BODRY, Afgevaardigde ACOD LRB; Bernard BRAGLIA, Gewestelijk secretaris ABW Centre; Jeanine CHAINEUX, Gewestelijk adjunct secretaris ACOD Admi Verviers; Jean-Claude CHALLE, Gewestelijk secretaris ACOD Spoor Centre; Michèle DEHAEN, Afgevaardigde ACOD LRB Iris; Fabienne DE LELYS, Opleiding dienst van het federaal BBTk; Philippe DE MENTEN, Lid van het Uitvoerend Comité ACOD Onderwijs Brussel en lid van het communautaire Uitvoerend Bureau ACOD Onderwijs; Willem De Witte, Dienst Sociaal Recht ACOD Limburg; Kamal DHIF, Lid van het Uitvoerend Comité ACOD Onderwijs Brussel; Christian DONIE, Afgevaardigde ACOD LRB Cocof; Fayçal DRAIDI, Afgevaardigde BBTk AXA; Yves EECKMAN, Militant BBTk non profit sector; Hugues ESTEVENY, Afgevaardigde BBTk non profit sector; Geert HAVERBEKE, Afgevaardigde BBTk Dexia; Rudy JANSSENS, Federaal Secretaris ACOD LRB Hoofdstedelijk Gewest Brussel; Geoffrey GOBLET, Adjunct secretaris Algemeen Centrale Luik; Marc GOBLET, Voorzitter van het ABVV Luik-Huy-Waremme; José HARDY, Afgevaardigde ACOD; Philippe LARSIMONT, ex Afgevaardigde BBTk Metaal; Robert LEJEUNE, ex Afgevaardigde ACOD Onderwijs; Sylvie MARIEN, ABVV Voeding-horeca-diensten Antwerpen propagandist; Pierre MARLHOUX, Lid van het Uitvoerend Comité BBTk-BHV; Pierre MERVEILLE, Afgevaardigde BBTk Comex; Michel MOMBEEK, ex Federale Secretaris ACOD LRB Brussel; Serge MONSIEUR, Afgevaardigde ACOD LRB Vivaqua; Jos Muris, Afgevaardigde BBTk; Bernadette MUSSCHE, BbtK bhv industrie Secretaris; André NELISSEN, Afgevaardigde BBTk; Olivier PALMANS, Afgevaardigde ACOD Telecom-vliegwezen; Joseph PENNISI, ex permanent ABVV Cockerill; Eric POLIS, Afgevaardigde ACOD Verviers; Anne-Marie RIGA, Afgevaardigde BBTk Namen Partena; Antoine RUGGIERI, Voorzitter van de gepensioneerden en bruggepensioneerden Commissie Metaal ABVV Luik; Henri-Jean RUTTIENS Secretaris BBTk sector Industrie BHV; Rik STEELAND, Militant BBTk Kortrijk; Joseph THONON, Gewestelijk secretaris ACOD Onderwijs Namen Dany VAN CAUWENBERGH, Centrale Voeding-horeca-tuinbouw ABVV Secretaris Antwerpen; Luk VANDENHOECK, VRT ondervoorzitter ACOD; Michel VANDERMAESSEN, Afgevaardigde BBTk Citroën; Eric VAN DER SMISSSEN, BBTk-ABVV gewestelijk secretaris Brussel Halle Vilvorde; Paul WATTIEZ, Afgevaardigde BBTk non profit sector; Michel ZICOT, Afgevaardigde Algemeen Centrale ABVV Namen.